

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16.10.2015 r. G. L. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 25 000,00 zł, ponad wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 5000,00 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od 16 września 2015 r. tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku drogowego z dnia 23 czerwca 2015 r. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odszkodowania w kwocie 1 031,16 zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów związanych z leczeniem oraz dojazdami do placówek medycznych, w których odbywało się leczenie powoda wraz z odsetkami ustawowymi od 31 października 2015 r.. Zażądał też zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że suma 25 000,00 zł żądana jest tytułem zadośćuczynienia za ból, cierpienia fizyczne i trwałe uszczerbek na zdrowiu, zaś suma 1 031,16 w związku z poniesieniem przez powoda kosztów leczenia w wysokości 230,80 zł (różnica pomiędzy faktycznie poniesionymi kosztami leczenia a kwotą wypłaconą), kosztów paliwa w kwocie 740,56 zł, kosztów związanych z opłatami za przejazd autostradą 59,80 zł. Dnia 23 czerwca 2015 r. w K. przy ul. (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, którego sprawcą był E. M., kierujący pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Potrafił on powoda – pieszego, który doznał złamania podstawy czaski z płynnotokiem lewostronnym. G. L. został przewieziony do Szpitala Miejskiego w K. na Oddział (...) Ogólnej. Hospitalizacja trwała do 8 lipca 2015 r. Odpowiedzialność pozwanego in solidum z właścicielem pojazdu, którym poruszała się sprawca wypadku, wynika z faktu, że zawarł on obowiązkową umowę ubezpieczenia OC w Towarzystwie (...) pozwanego. Nie była ona kwestionowana. Sporna została wysokość odszkodowania i zadośćuczynienia. Powód wskazał, że wypadek uniemożliwił mu podjęcie pracy we W., wskutek czego konieczny był jego wyjazd do G. w celu zabrania rzeczy z wynajmowanego mieszkania, gdzie zakończyła się umowa najmu. Nadto poniósł wydatek na opłacenie we własnym zakresie ubezpieczenia zdrowotnego. Pozwany pokrył jedynie część tegoż wydatku – 500 zł.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wyliczonych według norm przepisanych. Wskazał, iż nie przeczy swojej odpowiedzialności co do zasady, lecz kwestionuje wysokość roszczenia powódki z tytułu zadośćuczynienia, podnosząc zarzut niewykazania jego wysokości. Ponadto kwestionuje roszczenie o zwrot kosztów przejazdów określonych w pozwie i wskazuje, że z tego tytułu wypłacił powodowi kwotę 500 zł. Nie wykazane zostało, aby koszty poniesione przez powoda w rozmiarze przenoszącym w/w kwotę były uzasadnione i związane z wypadkiem komunikacyjnym. W wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 5 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, 500 zł tytułem ryczałtu na pokrycie kosztów przejazdów przyczynowo związanych z wypadkiem komunikacyjnym, 380 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wypadku rzeczy osobiste, a także 3 599,08 zł tytułem odszkodowania z tytułu utraconych korzyści, gdyż poszkodowany miał być zatrudniony jako ratownik na kąpielisku. Zakwestionował roszczenie o zwrot uiszczonych składek na ubezpieczenie zdrowotne. Gdyby powód pracował, składka zdrowotna obciążałaby jego wynagrodzenie.

Podczas rozprawy w dniu 02 września 2020 r. pełnomocnik powoda doprecyzował roszczenie w zakresie należności ubocznych wskazując, że domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 23 czerwca 2015 r. w K. przy ul. (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, którego sprawcą był E. M. kierujący pojazdem marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Potrafił on G. L. przechodzącego przez przejście dla pieszych.

Sprawca wypadku zawarł umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

okoliczności bezsporne, a nadto: zeznania powoda, k. 70-71, wnioski o warunkowe umorzenie, k. 10-12

Bezpośrednio po zdarzeniu powód został przewieziony karetką Pogotowia (...) do Szpitala w K.. Tam został przyjęty na Oddział (...) Ogólnej w trybie ostrodyżurowym, gdzie był hospitalizowany do 8.7.2015 roku. Rozpoznano u niego uraz czaskowo-mózgowy, tj. złamanie piramidy kości skroniowej lewej, ukrwotocznione ognisko stłuczenia mózgu (półkula prawa), płynotok z przewodu słuchowego zewnętrznego lewego (przejściowy). Stwierdzono, iż pacjent został przyjęty w stanie po spożyciu alkoholu i marihuany, znacznie pobudzony psychoruchowo. W drugiej dobie leczenia objawy pobudzenia stopniowo ustąpiły. W przebiegu hospitalizacji odbywały się wielokrotne konsultacje neurologiczne i laryngologiczne. Pacjent został wypisany w stanie ogólnym dobrym w 15 dobie hospitalizacji z zaleceniami kontroli w poradni neurologicznej i laryngologicznej.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 13-14, dokumentacja medyczna, k. 15-39, zeznania powoda, k. 70-71

G. L. w dniu zdarzenia miał 21 lat. Z racji wypadku był zmuszony zrezygnować z pracy w okresie od 1 lipca do 31 sierpnia 2015 roku, kiedy to miał być zatrudniony na podstawie umowy zlecenia jako ratownik na kąpielisku we W.. Konsekwencją było zabranie rzeczy osobistych z wynajmowanego mieszkania w G.. Koszt paliwa na trasie przejazdu między miejscem zamieszkania powoda a wynajmowanym lokalem wyniósł 740,56 zł, zaś opłaty za przejazd autostradą (...) w dniach 27.6.2015 r. i 29.6.2015 r. 59,80 zł. Rachunki z tytułu zakupu paliwa w okresie od 24.6.2015 r. do 29.6.2015 r. na trasie K. – G. przedstawione do sprawy opiewały na sumę 874,61 zł.

Z racji pobieranych świadczeń medycznych w związku z wypadkiem powód uiścił składkę z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego za miesiące czerwiec i lipiec 2015 roku w łącznej wysokości 730,80 zł.

Dowód: polecenia przelewu, k. 40, deklaracje rozliczeniowe, k. 41, 42, zeznania powoda, k. 70-71, umowa najmu lokalu mieszkalnego, k. 43, paragony fiskalne, k. 44, 45

Powód pismem datowanym na dzień 07.08.2015 r. wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty odszkodowania w wysokości 30 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 5 070,00 zł tytułem utraconych zarobków w terminie do 15 września 2015 roku.

Pismem uzupełniającym z 09.09.2015 r. ubezpieczyciel został wezwany do zapłaty sumy 1 911,16 do dnia 30 października 2015 r. tytułem odszkodowania za poniesione przez powoda koszty dojazdów do placówek medycznych oraz w celu załatwienia innych spraw związanych z wypadkiem, szkody rzeczowe w postaci zniszczonych spodni oraz kurtki, a także z tytułu kosztów związanych z ubezpieczeniem zdrowotnym.

Pozwany pismem z 07.10.2015 r. przyznał powodowi kwotę 5 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, 500 zł tytułem ryczałtu na pokrycie kosztów leczenia, 380 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wypadku rzeczy osobiste, a także 3599,08 zł tytułem odszkodowania z tytułu utraconych korzyści.

Dowód: wezwania do zapłaty, k. 46-51, pismo pozwanego z 7.10.2015 r. w aktach szkody

W związku z następstwami zdarzenia G. L. nie wymagał leczenia ortopedycznego. Nie stwierdzono procentowego uszczerbku na zdrowiu w zakresie narządu ruchu. Rokowania dla powoda są dobre, nie należy się spodziewać następstw późnych wypadku. Brak jest obiektywnych przesłanek, aby stwierdzić, że wypadek w sposób istotny wpłynął na zmniejszenie sprawności fizycznej powoda.

W ocenie otologicznej stwierdzono brak cech uszczerbku procentowego słuchu. W odniesieniu do struktur kostnych dotyczących piramidy kości skroniowej lewej, uszczerbek na zdrowiu powoda wyniósł 5 %.

U powoda nie doszło do bezpośredniego urazu narządu wzroku, a wady wzroku pozostają bez związku przyczynowo-skutkowego z urazem doznanym podczas wypadku.

Nie ma podstaw, aby uznać związek przyczynowy zgłaszanych dolegliwości bólowych kręgosłupa lędźwiowego z przebyłym wypadkiem. Złamanie kości podstawy i sklepienia czaszki stanowić mogłoby podstawę do ustalenia uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2-5 %.

Rozpoznano u powoda przebyte zaburzenia stresowe pourazowe, lecz z punktu psychiatrycznego powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nie stwierdzono różnicy w komforcie życia powoda przed i po wypadku.

Dowód: opinia biegłego ortopedy-traumatologa, k. 79-83, opinia biegłego laryngologa, k. 249 – 252, opinia biegłego neurologa, k. 192-197, opinia biegłego psychiatry, k. 229 – 231, opinia okulistyczna, k. 150 – 161

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, laryngologii, okulistyki, neurologii i psychiatrii. Sporządzone opinie były fachowe, rzetelne, jasne i logiczne. Ekspertyzy nie były kwestionowane przez strony postępowania reprezentowane przez fachowych pełnomocników.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo należało uznać za uzasadnione jedynie w części.

W myśl art. 822 § 1 i 4 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Ze wskazanych przepisów wynika, że zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność cywilnoprawną w takim zakresie, jak sprawca szkody.

Stosownie do treści art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Obejmuje ona zarówno cierpienie fizyczne, jak i cierpienie moralne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1969r., I PR 178/69, OSNCP 1970, nr 4, poz. 71).

Krzywdy - jako szkody niemajątkowej - nie można wymierzyć w kategoriach ekonomicznych. Polega ona na ujemnych przeżyciach poszkodowanego związanych z cierpieniem fizycznym i psychicznym. Tego rodzaju uszczerbki mogą być łagodzone przez dostarczenie poszkodowanemu środków materialnych, pozwalających mu zaspokoić w szerszej mierze jego potrzeby. Ustalając wysokość zadośćuczynienia winno się wziąć pod uwagę przede wszystkim obiektywne czynniki, jak stopień i czas trwania cierpienia fizycznych oraz psychicznych, ich rodzaj i intensywność, trwałość skutków czynu niedozwolonego, prognozy na przyszłość, wiek poszkodowanego, bezradność życiową, utratę kontaktów towarzyskich (por.: I. D., Z. przyznawania i ustalania wysokości zadośćuczynienia pieniężnego w razie naruszenia dobra osobistego, KPP 2001, z. 3). Wysoki stopień winy sprawcy wpływa na podwyższenie zadośćuczynienia. Rozmiar krzywdy jest tym większy, im bardziej bezpodstawnie krzywda została wyrządzona.

Obrażenia ciała, jakich doznał powód, niewątpliwie wiązały się z doznaniem cierpienia fizycznych i psychicznych. G. L. był hospitalizowany od 23.6.2015 r. do 8.7.2015 roku. Rozpoznano u niego uraz czaskowo-mózgowy - złamanie piramidy kości skroniowej lewej, ukrwotocznione ognisko stłuczenia mózgu (półkula prawa), płynotok z przewodu

sluchowego zewnętrznego lewego. W czasie leczenia szpitalnego poszkodowany był wielokrotnie konsultowany neurologiczne i laryngologiczne.

Biegły laryngolog w swej opinii wskazał, że w odniesieniu do struktur kostnych dotyczących piramidy kości skroniowej lewej G. L. w wyniku wypadku doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %. Biegły neurolog ustalił, że przebyte złamanie kości podstawy i sklepienia czaszki stanowić mogłoby podstawę do ustalenia uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2-5 %.

Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanej krzywdy. Ma ono charakter kompensacyjny. Jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Nie może stanowić zapłaty symbolicznej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 2001r., III CKN 427/00). Z drugiej strony należy mieć na uwadze, iż wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy oraz aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa. Winna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Zadośćuczynienie jest świadczeniem jednorazowym.

Powód w chwili wypadku miał 21 lat. Podczas zdarzenia przechodził przez jezdnię w miejscu do tego wyznaczonym – po przejściu dla pieszych. Uwzględniając stopień uszczerbku na jego zdrowiu, charakter urazów, konieczność hospitalizacji przez 15 dni, młody wiek poszkodowanego Sąd doszedł do przekonania, że odpowiednim dla niego zadośćuczynieniem pieniężnym będzie kwota 10 000 zł. Tak ustalona jego wysokość stanowić będzie rekompensatę doznanego cierpienia. Nie jest też zbyt wygórowana i odpowiada aktualnie panującym w społeczeństwie stosunkom majątkowym. Z racji tego, że pozwany ubezpieczyciel wypłaciło już 5 000 zł, zasądzone na rzecz powoda dodatkowe 5 000 zł.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie przewidziane w tym przepisie obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. W ich skład wchodzi na przykład koszty pobytu w szpitalu, konsultacji u specjalistów, koszty lekarstw, specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych koniecznych aparatów, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, przejazdów do szpitala i na zabiegi, wydatki związane ze specjalistyczną opieką i pielęgnacją. W zbiorze tym znajdują się również koszty przygotowania do innego zawodu czy utracone wskutek wypadku dochody.

Sąd uznał, że zasadny jest zwrot powodowi poniesionych przez niego kosztów związanych z pokryciem składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 730,80 zł. Powód nie pracował, dopiero zdarzenie z 23.6.2015 r. wywołało pilną potrzebę ubezpieczenia poszkodowanego. (...) S.A. przyznało 500 zł z racji kosztów związanych z leczeniem, co uwidocznione zostało w tabeli wskazanej w piśmie ubezpieczyciela z 7.10.2015 roku. Stąd zasadne jest zasądzenie różnicy pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi na ubezpieczenie zdrowotne a sumą wypłaconą, czyli 230,80 zł. Zauważyć trzeba rozbieżność w piśmie ubezpieczyciela, który wskazał w pierwszej części, że 500 zł przyznaje z racji kosztów leczenia, następnie zaś tytułem rozliczenia kosztów przejazdów. Za nieprawidłowe uznać należy takie rozbieżności, które nie powinny obciążać strony poszkodowanej.

Z racji wypadku G. L. był zmuszony zrezygnować z pracy w okresie od 1 lipca do 31 sierpnia 2015 roku, kiedy to miał być zatrudniony na podstawie umowy zlecenia jako ratownik na kąpielisku we W.. Konsekwencją było zabranie rzeczy osobistych z wynajmowanego mieszkania w G.. Koszt paliwa na trasie przejazdu między miejscem zamieszkania powoda a wynajmowanym lokalem wyniósł 740,56 zł, zaś opłaty za przejazd autostradą (...) w dniach 27.6.2015 r. i 29.6.2015 r. 59,80 zł. Rachunki z tytułu zakupu paliwa w okresie od 24.6.2015 r. do 29.6.2015 r. na trasie K. – G. przedstawione do sprawy opiewały na sumę 874,61 zł.

Reasumując powyższe, na podstawie cytowanych przepisów, prócz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, Sąd przyznał powodowi kwotę wydatkowaną na ubezpieczenie zdrowotne, a także przejazdy do G. celem zdania lokalu mieszkalnego w związku z niemożnością podjęcia pracy zarobkowej. Nadmienić wypada, że pozwany przyznał sumę 3 599,08 zł tytułem odszkodowania za utracone korzyści, które powód miał uzyskać z pracy ratownika.

O ustawowych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo o zadośćuczynienie zostało oddalone jako niezasadne. W związku z następstwami zdarzenia G. L. nie wymagał leczenia ortopedycznego. Nie stwierdzono procentowego uszczerbku na zdrowiu w zakresie narządu ruchu. Rokowania dla powoda są dobre, nie należy się spodziewać następstw późnych wypadku. Brak jest obiektywnych przesłanek, aby stwierdzić, że wypadek w sposób istotny wpłynął na zmniejszenie sprawności fizycznej powoda. W ocenie otologicznej stwierdzono brak cech uszczerbku procentowego słuchu. U powoda nie doszło do bezpośredniego urazu narządu wzroku, a wady wzroku pozostają bez związku przyczynowo-skutkowego z urazem doznany podczas wypadku. Z punktu psychiatrycznego powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nie stwierdzono różnicy w komforcie życia powoda przed i po wypadku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w 23,17 %. Na koszty przez niego poniesione składają się następujące kwoty: 1 302 zł tytułem uiszczonej opłaty, 2 800 zł tytułem wydatków, 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany poniósł 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W wyniku stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania powód winien zapłacić pozwanemu 333,47 zł.

Kwotę 1 653,95 zł tytułem nieuiszczonych wydatków nakazano pobrać od powoda, a 498,80 zł od pozwanego wobec wydatków przewyższających zaliczkę na wynagrodzenia biegłych. W punktach 4 i 5 wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych, zgodnie z którym kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

SSR Joanna Zachorowska

ZARZĄDZENIE

- proszę odnotować;
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
- kal.: 14 dni

Dnia 25.9.2020 r.